

Газета Тернопільського національного економічного університету

Університетська Думка

ОСВІТА
ДЛЯ СВІТА
І СВІТУ!

Виходить з 28 жовтня 1994 року

№6 (481), 1 червня 2019 р. Спецвипуск!

**ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВІТАЄ ВИПУСКНИКІВ ЮВІЛЕЙНИХ РОКІВ:
1974, 1979, 1984, 1989, 1994, 1999, 2004, 2009!**

ШАНОВНІ ВИПУСКНИКИ!

Сьогодні Ви звідусіль з'їхалися до Тернопільського національного економічного університету на велике родинне свято багатьох поколінь. Навстіж відчинені двері рідного закладу вищої освіти для радісних вітань, ширих усмішок, натхнених поглядів...

Зустріч випускників завжди особлива, довгоочікувана... Здається, тільки вчора Ви отримали диплом, а пройшло-пролетіло 10,15, 20, 25,30,35,40 чи 45 років. У кожного із Вас своя історія успіху, свій досвід, своя життєва стежина, але одне об'єднає усіх, залишається незмінним – Альма-матер!

Ви пережили в університеті свої перші злети й перемоги, зустрілися зі складними викликами і випробуваннями, навчилися долати труднощі й впевнено прямувати до мети. Ці роки є найбільшим скарбом нашої молодості, й усі ми хотіли б хоч на хвилинку повернутися у гамірні аудиторії та студентські гуртожитки.

Випускники - обличчя закладу вищої освіти!

Саме Ви є відображенням копіткої праці викладачів і наставників, які, передаючи свій досвід і знання, сформували неповторних особистостей, висококваліфікованих спеціалістів, патріотів рідного краю. Ви – економічна еліта нашої держави, люди високої культури й творчої наснаги, креативні, сміливі, відповідальні. Проте, куди б не занесли Вас вітри долі, Ви завжди вболіваєте за рідний університет. Дякую Вам за відданість і любов.

Тернопільський національний економічний університет від дня свого народження був і є осередком пізнання, знаним науковим і освітнім центром. ТНЕУ відомий не лише здобутками минулого, а й надбаннями сучасників: перемогами студентів на всеукраїнських олімпіадах, реалізаціями численних міжнародних грантів і програм, найвищими нагородами на спортивному п'єдесталі.

Студенти і викладачі пишуть нові сторінки історії університету. Цей літопис осмислений, усвідомлений за своєю глибинною сутністю та переконаннями.

Наш університет – це місце сміливих, завзятих юнаків і дівчат, які вірять у свої сили й самі творять своє майбутнє. Ми передаємо знання, не прилучаємо до норми, а виховуємо самостійно мислячу людину. Навчаємо не думок, а думати; студентів не ведемо за руку, а спрямовуємо, бажаючи, щоби у майбутньому Вони були здатні йти самостійно.

З усією теплотою серця вітаю сьогодні усіх, чие життя тісно переплелось з долею університету. Бажаю Вам удачі у всіх добрих починах, здійснення мрій та реалізації життєвих планів. Нехай доля тішить своєю прихильністю, а підтримка Альма-матер буде підґрунтям впевненості та запорукою успіху у здійсненні наміченого.

З повагою ректор ТНЕУ,
доктор економічних наук, професор, випускник 1989 року Андрій Крисоватий

**Поспішаємо до Альма-матер на свято, - тут ми вчилися життю кожну мить...
...Зустріч з юністю завжди щемлива і привітна, як неба блакить...**

Зустрічі випускників ТНЕУ з улюбленими викладачами і ректорами знову квітують спогадами про студентське життя...

Швидкоплинно біжать роки. З різних куточків України і зарубіжжя організовуються випускники для ювілейних зустрічей в Альма-матер. Зустріч з випускниками – це жива історія закладу вищої освіти. Кожен успішний випуск – це важка праця і підсумок студента та професорсько-викладацького вміння і досвіду. Тому кожен випускник достойно презентує свій особистий життєвий шлях. Багатогранність навчально-виховного процесу кожен відчув при старті на практичній ниві. Кожен випускник – золотий фонд держави. І тому ТНЕУ застосовує всі можливості цього фонду для проходження різних видів практик, презентацій з майбутнім працевлаштуванням. Випускники підказують, доповнюють, вносять корективи в навчальні плани студентів, беруть участь в атестаційних засіданнях екзаменаційних комісій, укладають договори про співпрацю своїх підприємств з ТНЕУ тощо. І ми відчуваємо такий тісний живий зв'язок.

Цього року рідна Альма-матер, як матір-берегиня, гостинно відчиняє двері для зустрічей своїх випускників ювілейних років: 1974, 1979, 1984, 1989, 1994, 1999, 2004 і 2009! Через формат організації щорічних ювілейних зустрічей (більше 130), ми проводимо живе спілкування між випускниками і для випускників та залучаємо студентів.

Альма-матер пишається кожним випускником і вболіває за ним, радіє всіма малими і великими досягненнями, успіхами. Ми радо ділимося інформацією, співпрацюємо зі всією Університетською сім'єю. Ми, як випускники, у глибині душі згадуємо про неповторні студентські роки, пережиті радісні, веселі, сумні та хвилюючі події, про друзів, з якими доводилось прощатися при завершенні навчання. Але знову є можливість відтворити події і факти зі студентського життя: дух, спритність, наполегливість, натхнення... Кожен випускник вдячний всім наставникам, всім викладачам за настанови, лекції, семінарські та практичні заняття, на яких черпали знання, вміння, компетентності та інші надбання у своїй подальшій практичній діяльності.

Доцільність проведення такого масштабного заходу обумовлена позитивними багаточисельними відгуками і проханнями самих випускників. Наприклад, в Книзі відгуків та пропозицій випускників ювілейних зустрічей, читаємо: «Я в захопленні! Все просто чудово!!! Не очікувала такого прекрасного прийому. Організація на вищому рівні», – так написала Павлюк (Півнізь) Ірина, випускниця ФЕФ 1984 року; «Дуже вдячні за організацію зустрічі. На цьому не зупиняйтеся ні в якому разі. Це дуже нам потрібно. Ще раз дякуємо. Успіхів Вам». – випускники 1984 р.; «Дуже дякуємо Центру працевлаштування та зв'язків з випускниками за діяльну, цілеспрямовану роботу з нами, випускниками 1979 р. – випускник Ярьсько Анатолій і багато інших.

У своїй книзі «Сторінками пам'яті» випускник факультету журналістики 1977 року Львівського національного університету імені Івана Франка Михайло Зубик зазначив: «Відомий в Україні Тернопільський національний економічний Університет має таку практику: тут створено відділ роботи з випускниками. Ретельно формують базу даних про всіх, хто фахівцем виїшов за поріг альма-матер, цікавляться їхнім працевлаштуванням, кар'єрним зростанням, гордяться їхніми успіхами, досягненнями (чи варто нагадувати, що ТНЕУ закінчували Віктор Ющенко, згодом президент держави, інші високопосадовці). Але до суті. Ці економісти такі дивні: організовано (і це завдяки вищезгаданому відділу) збираються кожних 5 років на зустріч! Приходять масово! Що ж такого цікавого може бути в їх циферній роботі, щоб знов і знов прагнути ділитися з колишніми однокурсниками? А видно, щось таки є!»

І це, справедливо, адже за підтримки ректора університету – випускника 1989 року, Андрія Крисоватого, у співпраці зі структурними підрозділами, факультетами, інститутами, студентським активом нам вдається проводити такі заходи. Всім поколінням випускників бажаємо міцного здоров'я, позитивних вражень, добра і миру. Чекаємо на Вас! Вклонімося порогу рідної Альма-матер!

Зеновій Кривий, директор Центру працевлаштування та зв'язків з випускниками, випускник 1987 року

УНІВЕРСИТЕТ, ДЕ БЛАГОСЛОВЛЯЮТЬСЯ ДОЛІ ТА ПОЄДНУЮТЬСЯ СЕРЦЯ!

Зустріч через 40 років...

У 2019 році виповнюється 40 років, як я закінчив тоді ще Тернопільський фінансово-економічний інститут. На рік швидше його завершила моя дружина – Світлана. У 1977 році ми побралися, а у 1979 році на світ з'явився наш син Олександр – сьогодні вже дорослий чоловік – кандидат економічних наук, доцент, відповідальний секретар приймальної комісії Тернопільського національного економічного університету.

Ніколи не пошкодував в обранні інституту та професії. З мене сміялися друзі, що поступив до вузу «на городі», всі пам'ятають, що інститут вважався «жіночим». А підсвідомо на вибір навчального закладу та професії вплинула приблизно в 1972 році розмова студентів у перерві наших футбольних баталій під славетною Галягурою. Один з них (Анатолій з Київської області) сказав: «Я буду класним економістом». На що інший заперечив: «Так у Жені Позняківського кращі оцінки». «Женя буде науковцем, а я – класним економістом». Прогноз щодо Є.Позняківського справдився, як склалася доля в Анатолія – не знаю, але свій вибір я тоді зробив.

У 1966 році на подвір'ї моєї восьмирічної школи № 9 з'явилися перші студенти відділення КІНГ. Згодом школа була переведена у новозбудоване приміщення, а старе приміщення передали вже факультету КІНГ. То ж коли настав час вибору, старе приміщення теж відіграло свою роль. До речі, приймальна комісія засідала в колишній піонерській кімнаті, а свій перший екзамен я здавав в кабінеті, де колись навчався у першому класі.

Все будівництво закладу, до часу мого поступлення до нього, пройшло на моїх очах. Становлення ж відбувалося, без перебільшення можна сказати, завдяки самовідданій праці багатьох людей, які пов'язали з ним своє життя. Єдиний на той час професор Я.М.Кізіма мешкав у старому (єдиному) гуртожитку, а його сусідом був майбутній ректор С.І.Юрій. Кожен викладач – непересічна особистість з індивідуальним підходом до справи та студента. Навіть сьогодні ніхто не зможе закинути жодному з них щодо професійності у викладанні предмету. Я.М.Кізіма, А.В.Григорук, Е.Т.Соломко, Л.П.Мокряк, А.І.Комарова, Б.Д.Лановик, Б.М.Богатирьов, Ф.П.Якімов, О.В.Корж, В.О.Ларкін, О.Г.Баб'як, В.Л.Андрущенко, А.М.Галас, М.М.Артус, М.Г.Опаєць, В.О.Прошкін та багато інших передавали нам свій досвід і знання та віддавали свої найкращі роки...

А.В.Григорук не раз говорив нам, що вуз не дає знань, а вчить, як їх здобувати. Ця стара істина підтверджена життям кожного з нас, оскільки залишитися в професії в час галопуючих змін законодавства зміг не кожний.

В.П.Вихрущ сказав простіше, але дуже знаково: «Щоб ніхто ніколи не сказав, що прийшов дурний і пішов дурний». Це було моєю засторогою усе професійне життя. Шкода, але одну мудрість від О.Г.Баб'яка я так і не осилив: «Якби чоловік мав би курити, то Бог зробив би в голові комин».

А хто не пам'ятає: «Лебедя захотіли?» С.І.Юрія?

А як не згадати наших «батьків» Р.І.Тиркала та І.В.Войчишина. Одного ми сприймали як «доброго», іншого – «не дуже доброго». Але результатом їхньої спільної роботи був випуск без втрат. Напевне, символічно, що з часом заступником декана став також Іван Васильович – наш однокурсник І.В.Плішко.

Так вийшло, що з місцем навчання пов'язане все моє життя. Тут я здобув спеціальність, знайшов дружину, в університеті навчався і працює мій син.

У кожного є свої спогади про кращі студентські роки, про людей, які стали знаковими в подальшому житті. У мене – це перший реферат в А.І.Комарової, наукова в А.Галаса, диплома в В.П. Вихруща, Кубок Дворського з В.А.Прошкіним, перемога над гандбольною командою педінституту з А. Павленком.

Лише на другому курсі я дізнався, що наша «перша» група була експериментальною, оскільки до її складу було включено майже 20 медалістів. Проте, група «вистрілила» лише на четвертій сесії з найвищою в інституті середньою оцінкою – 4,27. Заслугою цьому були не лише наш куратор В.Л. Андрущенко та староста Валя Семенюк, а й наші відмінниці Марійка Шаварин, Люда Величко, Галя Романюк, які ніколи нікому не відмовили у допомозі.

По-різному склалися наші долі і кожний сам обрав та оцінює свій шлях. Серед нас – фахівці фінансової, банківської, страхової справи, бухгалтерії та підприємці. Всю професійну діяльність я провів у системі Мінфіну. Економіст районного та обласного фінвідділу, старший контролер-ревізор та начальник КРВ в районі, перший заступник та начальник КРУ в області, директор Департаменту Головкин КРУ та Держфінінспекції України. Одним словом – спеціальності не зрадив.

Як мені відомо, всю трудову діяльність в системі Мінфіну також провели І.Хорошак, Т.Довгошия, Г.Яциковська, І.Дребот, О.Пазинюк, О.Андрущенко, Т.Зимовець, О.Фаринюк.

А своєрідним рекордом нашого навчального закладу є наявність в нашій групі 3-х полковників МВС – Г.Чурілов, Г.Смаль та А.Яресько.

Сьогодні ми відзначаємо 40-річчя випуску. Для мене це не парад посад чи досягнень. Сьогодні ми знову всі Марійки і Валі, Толіки, Йоні і Тибі. Це зустріч з юністю і друзями, це день подяки Alma mater, викладачам та нам усім, що змогли тут сьогодні зустрітися.

Любомир Шашкевич, випускник 1979 року, Заслужений економіст України, Почесний працівник Державної контрольно-ревізійної служби України

Увесь мій життєвий шлях пов'язаний з Університетом. Мені завжди було цікаво слухати історії про студентське життя моїх батьків, і коли у 1996 році переді мною постав вибір фаху, я без сумніву визначився з фахом фінансиста та став студентом кращого вищого навчального закладу – Тернопільської академії народного господарства (сьогодні – ТНЕУ).

За іронією долі, як і батько, своє кохання також знайшов будучи студентом. Дружина Тетяна, з якою маю двійко чудових дітей – Анастасію та Сашка, навчалася у паралельній групі нашого Інституту фінансів. У 2002 р. з відзнакою закінчив Центр підготовки магістрів Тернопільської академії народного господарства здобувши кваліфікацію магістра з фінансів. З вересня 2002 р. почав працювати на посаді викладача кафедри фінансів Тернопільського національного економічного університету. У 2008 р. захистив дисертацію на тему: «Фінансові ресурси вищих навчальних закладів: оптимізація формування та ефективність використання», здобувши науковий ступінь кандидат економічних наук.

За останні десятиріччя працював на посадах заступника завідувача, завідувача магістратури факультету довузівської, післядипломної і магістерської підготовки, декана факультету обліку і аудиту, директора Коледжу економіки, права та інформаційних технологій Тернопільського національного економічного університету. На даний час працюю доцентом кафедри фінансів ім. С.І.Юрія та виконую обов'язки відповідального секретаря приймальної комісії Університету. Основним напрямком роботи вважаю надавати допомогу молодим людям в обранні майбутнього фаху, адже це формуватиме їх долю на довгі роки життя. Вважаю, що наш Університет відкриває перед вступниками великі можливості, яких не було так багато за часів мого навчання. Широкий спектр спеціальностей, чудово обладнані аудиторії, потужна спортивна база, надзвичайно чудовий професорсько-викладацький колектив – це все заслуга багаторічної праці ректорів – професора Юрія Сергія Ілліча та професора Крисоватого Андрія Ігоровича та великого колективу Тернопільського національного економічного університету. Я б з радістю повернувся у студентські роки і ще раз обрав для навчання рідний ТНЕУ.

Батьки завжди відіграють велику роль у житті кожної людини. І не випадково, я обрав їх шлях. Маючи хороший життєвий і професійний досвід батько завжди дає слушні поради, за що я йому безмежно вдячний!

Найважливішим уроком, який надав мені батько – це бути патріотом справи, якою займаєшся, бути людяним та допомагати людям, що потребують твоєї допомоги, жити так, що не соромно було дивитися людям у вічі.

Олександр Шашкевич, випускник 2001 року, кандидат економічних наук, доцент, відповідальний секретар приймальної комісії ТНЕУ

Олександр Андрійовичу Устенку присвоєно звання «ПОЧЕСНИЙ ПРОФЕСОР ТНЕУ»

Урочисте засідання вченої ради Тернопільського національного економічного університету відбулося з нагоди особливої події, адже саме 17 квітня 2019 року виповнилося 35 років з дня, коли було призначено на посаду ректора Тернопільського фінансово-економічного інституту Олександра Андрійовича Устенка.

На порядку денному засідання вченої ради стояло питання стосовно присвоєння почесного звання «Почесний професор Тернопільського національного економічного університету» ректору Тернопільського фінансово-економічного інституту (1984–1989), Тернопільського інституту народного господарства (1989–1994), Тернопільської академії народного господарства (1994–2002) Устенку Олександр Андрійовичу.

Кожен з ректорів, хто у свій час очолював Тернопільський національний економічний університет, і Леонід Олексійович Канищенко, і Петро Данилович Гуменюк, і Олександр Андрійович Устенко, і Сергій Ілліч Юрій, зробили вагомий внесок у розбудову нашого закладу вищої освіти.

Сьогодні ТНЕУ – один з найкращих в Україні університетів економічного профілю. Про досягнення нашого закладу вищої освіти присутнім розповів ректор ТНЕУ, доктор економічних наук, професор Андрій Ігорович Крисоватий.

Під час свого звернення до вченої ради ТНЕУ Олександр Андрійович Устенко згадав минулі роки і розповів про історію нашого університету.

Вчений секретар ТНЕУ Марія Афанасіївна Мудрак ще раз означила присутніх з досягненнями і здобутками О. А. Устенка, після чого Андрій Ігорович виніс на голосування питання щодо присвоєння Олександр Андрійовичу звання «Почесний професор Тернопільського національного економічного університету». Рішення підтримали одногослосно.

Отже рішенням вченої ради ТНЕУ від 17 квітня 2019 року за високий професіоналізм, забезпечення реалізації державної політики у сфері національної освіти, значний особистий внесок у розвиток науки, навчання та виховання студентської молоді, зміцнення авторитету закладу вищої освіти та його розбудову Олександр Андрійовичу Устенку присвоєно звання «Почесний професор Тернопільського національного економічного університету».

Символічно, що відзнаку Почесному професору вручив ректор ТНЕУ А.І.Крисоватий, який рівно 30 років тому отримав диплом випускника нашого закладу вищої освіти саме з рук свого ректора О.А.Устенка.

Відділ інформації та зв'язків з громадськістю

Зустріч через 35 років...

Студентське життя - це незабутня сторінка, яку писало юності крило...

35 років... Як вони швидко пролетіли, ніби одна мить. У кожного вже своє самостійне життя: сім'я, діти, внуки. Але в душі, як і в студентські роки, ми залишаємося енергійними, молодими і щирими.

Проведені в інституті роки кожному з нас запам'яталися назавжди. Адже студентське життя – це сторінка, яку неможливо забути.

Звичайно, ми намагаємося зустрітися кожні п'ять років, але щоразу з душевним хвилюванням йду на зустріч з юністю.

Багато з нас, випускників фінансово-економічного факультету 1984 року випуску, не бачили один одного протягом довгих років, і ці зустрічі дарують нам чудову нагоду побачити друзів, викладачів, повернутися в нашу юність, у незабутню студентську пору. І хоча сивина густо посріблила наші скроні, та при зустрічі з ровесниками ми знову молоді, веселі і закохані.

Висловлюємо слова щирої подяки усьому професорсько-викладацькому колективу Університету. Бажаємо всім здоров'я, щастя, наснаги, нових творчих звершень, мудрих рішень і дій в ім'я процвітання рідної Альма матер.

Ми завжди будемо вдячні рідному вищому навчальному закладу, а саме, ректору університету Крисоватому А. І., працівникам та директору Центру працевлаштування та зв'язків з випускниками Кривою З. І., які організовують наші урочисті зустрічі і повертають нас у неповторні спогади.

Вшановуємо вічну світлу пам'ять тих викладачів та однокурсників, кого, на жаль, уже сьогодні немає з нами.

Однокурсникам бажаю міцного здоров'я, вічної молодості та нев'янучої душі.

До зустрічі з юністю 8 червня 2019 року!

З повагою

Галина Дехтяр (Фотул),
староста групи Ф-43 1984 року
випуску

ТНЕУ Зустріч випускників через 10 років 28.06.2019р.

СТУДЕНТИ, НАВЧАЮЧИСЬ УСВІДОМЛЕНО, ОТРИМУЮТЬ ДИПЛОМИ, ЯКІ СТАЮТЬ ПУТІВКОЮ В ЖИТТЯ...

Студентські роки для мене це найкращі роки життя.

Ще студентом я знайомився з цікавими особистостями, закохувався, пізнавав нове, навчався, дорослішав.

Наша академічна група була дуже дружньою, ми багато часу проводили разом. Найяскравішими студентськими спогадами є подорожі у гори Карпати та відвідування печер у с. Млинки. Я навчався на факультеті обліку і аудиту. На нашому факультеті були створені всі умови для гармонійного розвитку студентства та можливості для творчої самореалізації. Функціонували наукові гуртки, спортивні секції, проводилися конференції, круглі столи, симпозиуми.

У 2004 році я закінчив магістратуру факультету обліку і аудиту Тернопільської академії народного господарства та отримав диплом за спеціальність «Облік і аудит». Ще навчаючись на четвертому курсі, почав працювати за спеціальністю. Перший практичний досвід з ведення бухгалтерського обліку здобув в бухгалтерії Тернопільського радіозаводу «Оріон» на посаді бухгалтера-ревізора.

Під час навчання захоплювався науковою роботою. Але справжню любов до науки мені прищепив мій перший науковий керівник Дупай Микола Михайлович. Це була людина з великої букви. Справжній професіонал своєї справи. Під чітким керівництвом Миколи Михайловича я робив свої перші кроки на науковій ниві, вчився писати наукові статті, курсові та дипломні роботи, виступати на конференціях, круглих столах, симпозиумах. Я вдячний долі, що звела мене з цією непересічною особистістю. Отримані знання та навички дуже допомогли мені у подальшій науковій роботі.

Після закінчення вищого навчального закладу, я був прийнятий на посаду викладача-стажиста кафедри економіки, обліку та економічного аналізу у сфері соціальної інфраструктури. В той час кафедру очолював, світлої пам'яті, Фаріон Іван Дем'янович – доктор економічних наук, професор, добра, відкрита, щира та високоосвічена особистість. Саме завдяки Івану Дем'яновичу я зміг реалізувати себе як науковець. Завдяки його підтримці, порадам та консультаціям, я зміг спочатку вступити в аспірантуру, а згодом і успішно захистити кандидатську дисертацію.

Сьогодні я щасливий чоловік, батько п'ятирічної донечки, кандидат економічних наук, доцент, заступник декана факультету обліку і аудиту. Завдяки знанням, навикам та можливостям, які я отримав у стінах Тернопільського національного економічного університету, я зміг реалізувати себе як фахівець.

Робота зі студентством приносить мені радість та задоволення. Хочу побажати усім студентам не змарнувати свого студентського життя, щоби отриманий диплом став дійсно путівкою у життя, а не лише документом про вищу освіту.

Тарас Бурденюк, випускник ФОА 2004 року

На фото - учасники круглого столу «Система контролю в Україні: актуальні проблеми науки і практики» - студенти і викладачі ФОА (2014 рік)

Зустріч через 40 років...

Ми приїхали знову в Тернопіль, щоби вклонитись Храмові Науки!

СТЕЖИНА

Душа болить, коли згадаю
Стежину в полі край села.
По ній ходила я до гаю,
Коли маленькою була.
По ній водила мене мати
В гості до баби й дідуся.
Немає їх, немає й хати,
А стежка залишилася...
Я в світі бачила чимало.
Була в Парижі і Москві,
Та тільки поле мене звало,
Щоб поклонитися землі.
І я приїхала до тебе,
Моя, стежино, дорога.
Не Лувр мені для щастя треба,
А хліб із рідного села. (2012 р.)

ВЕСНА В ТЕРНОПОЛІ

Знову весна в Тернополі цвіте,
Каштани квіти розпустили.
Студентське місто древнє і просте,
Де ми колись навчалися і любили.
Нам тут знайоме кожне деревце,
А ми, як птахи, в вирій полетіли.
Та я сказати хочу не про це.
Ми недаремно «Капітал» учили.
Ми недаремно з'їхали сюди,
Щоб поклонитись храмові науки.
Студентська дружба вірна назавжди,
їй не страшні ні роки, ні розлуки. (2010 р.)

ПРИКАРПАТТЯ - ЧУДОВИЙ ТИ КРАЮ...

Прикарпаття – чудовий ти краю...
Я літа молоді там лишила.
Защемить на душі, як згадаю,
Як у горах я ватру палила.
Я вслухалася в гомін буковий
І в струмочок води під горою...
Спів пташок я любила ранковий, -
Звав у плай він іти за собою.
А я бігла назустріч світанку,
Де дзвеніла зозулі луна...
По росі я бродила шоранку,
І до лісу ходила одна...
Голубі, неповторні Карпати
Я вже вас не забуду ніколи -
Там я вчилася людей шанувати,
Мов студентка життєвої школи. (1992 р.)

Галина Борисівна Островська
(р. БП-47, випуск 1979 р.)

Фото Спогад

В актовій залі ТНЕУ зустрічалися випускники 1999 року

ВИПУСНИКИ ТНЕУ – ПЕРЕМОЖЦІ ВЛАСНИХ ОЧІКУВАНЬ!

З економікою в ногу нас чекають здобутки! Мінімальні витрати, максимальні прибутки.

Проминуло 10 років після завершення навчання на факультеті обліку і аудиту Тернопільського національного економічного університету. Згадалась остання пара...

...Вперше за п'ять років нам, студентам, випала тоді нагода провести відкриту пару для викладачів нашої кафедри. Змішані емоції. Радість за успішно проведені роки навчання, вдячність професорсько-викладацькому складу за здобуті якісні знання, але, водночас, смуток і острах перед майбутнім. Виникло безліч запитань: Чи зможемо ми виправдати власні очікування? Чи знайдемо високооплачувану роботу? Чи вистачить багажу знань для того, щоб виконувати завдання керівництва? Чи може ми самі станемо керівниками і відкриємо власні підприємства?

Але зараз не про це... Сьогодні хочу згадати, як ми насолоджувалися останньою парою. Задавали викладачам провокуючі запитання з пройдених навчальних дисциплін, чули від них ширі похвали та побажання, адже на останній парі говорити про наші помилки було якось недоречно. Тому дуже приємно було чути ці всі позитивні слова про нас.

Хтось із одноклассників починав згадувати, як було колись, коли ми прийшли на перший курс. Неорганізовані, перелякані, розгублені, але мудрість та справжня батьківська турбота тодішнього декана ФОА, доктора економічних наук, професора Ярослава Дмитровича Крупки додавала нам впевненості. А бадьорий настрій тодішнього заступника декана ФОА Зеновія Івановича Кривого завжди тішив нас своїм оригінальним педагогічним підходом і здавалося, що усі студентські проблеми, наче розчинялись десь у просторі.

Хтось згадував різні веселі та смішні історії, що траплялись безпосередньо на практичних і лекційних заняттях, які проводили професори, доценти, викладачі нашого й інших факультетів ТНЕУ. Комусь згадалась Студентська ліра, яка міцно здружила нас і весь потік однокласників раптом став цілою дружньою родиною, що обрала правильну та єдину мету. На жаль, переможцями Студентської ліри 2004 року ми не стали, але були переможцями власних очікувань і молодіжної дружби, що з роками не втрачає своєї цілющої сили.

Згодом почалась Помаранчева революція. Гордість і страх за країну. Театральний майдан, як символічне місце для підсилення Віри і утвердження Надії (ніхто, звісно, тоді не знав (і навіть не міг собі уявити), що за першим Майданом буде другий – ще небезпечніший і більш героїчніший. Думалось, що усі жертви не будуть марними і розпочнеться лише розквіт української нації, Української держави...

На другому курсі ми почали вивчати теорію бухгалтерського обліку, плутати дебет з кредитом рахунків, вперше формувати бухгалтерський баланс. А далі з кожним роком помилялись і вправляли власні помилки, таким чином, навчаючись. Ми були першопрохідцями Болонської системи, яку запровадили на другому курсі нашого навчання, так би мовити «пробний варіант».

Дехто відверто зізнавався, що навчання без Болонської системи, яке в нас було на першому курсі значно легше, ніж те, яке розпочалось із запровадженням новітньої системи вищої освіти. Доступ до Інтернету у наші студентські роки був досить обмеженим, тому на написання ІНДЗ (теперішні КНЗ) йшло дуже багато часу, але ми

докладали чимало зусиль, щоби написати їх на «відмінно» і «добре».

«А яким був студентський «екватор»?», – запитав нас однокласник. Весь факультет зібрався відсвяткувати. Ми спілкувались, танцювали, визначали міс та містера факультету, вручали грамоти.

На четвертому і п'ятому курсах дехто із нас уже задумувався про роботу, сімейне життя, підписання індивідуальних графіків. «Пам'ятаєте як я мала ідеально розказати План рахунків бухгалтерського обліку та відповіді на запитання щодо кореспонденції рахунків, щоб отримати підпис в індивідуальному графіку від завідувача нашої випускової кафедри, професора Хомина Петра Якимовича», – з усмішкою розповідала однокласниця.

Дуже швидко злетіли цих п'ять радісних і сумних професійно-гартувальних років. Остання пара закінчилася...

...Відтоді минуло ціле десятиріччя, а таке враження, що це була лише вчора. Хочу зазначити, що однокласники у спілкуванні залишились такими ж, як і 10 років тому. Просто хтось став головним бухгалтером, хтось керівником власного підприємства, хтось менеджером, хтось емігрував за межі України. Багато із нас стали щасливими у подружньому житті, батьківстві і материнстві. А хтось і далі насолоджується свободою в пошуках майбутньої половинки. Зрештою, основне, що усі ми як родина: радіємо за досягнення, перемоги близьких та сумуємо, коли щось у когось не вдається.

Вірмо у себе, близьких, в Україну! Вірмо у наш рідний Тернопільський національний економічний університет і завжди повертаймося сюди, як до рідного та милого людському серцю дому.

З великою та щирою вдячністю професорсько-викладацькому колективу

ТНЕУ Марія Гуменна-Дерій,

колишня студентка групи ОФМ- 51 (2009 року),

к.е.н., старший викладач

кафедри обліку та оподаткування підприємницької діяльності

Щасливий ФотоСпогад про зустріч випускників 1984-го у 2004 році...

До 85-річчя від Дня народження Володимира Вихруща

“Я більшого щастя на світі не хочу, Щоб лиш Україна міцніла й жила!..”

Володимир Вихрущ

Інформаційна довідка: Володимир Павлович Вихрущ (4.03.1934–23.06.1999) - перший декан фінансово-економічного факультету Тернопільського фінансово-економічного інституту (1969-1972.); упродовж 20 років — голова облплану, заступник голови Тернопільського облвиконкому, у 1992-1999 рр. — завідувач кафедри економіки підприємств і корпорацій Тернопільського академічного народного господарства, доктор економічних наук (1991 р.), професор (1991 р.), заслужений економіст України (1990 р.), член-кореспондент Академії підприємництва та менеджменту України (1995 р.), академік Академії економічних наук (1997), член науково-професійного товариства ім. Миколи Міхновського, член Спілки письменників України (1975), автор більше 25 поетичних збірок, серед яких «Барви сонця» (К., 1972), «Веління серця» (К., 1979), «Вірші та поеми» (К., 1986), «Квіти надії» (Т., 1991), «Дороги долі» (Т., 1994), «З висоти літа» (Т., 1997), «Безсмертя душі» (Т., 1998), «Рубай» (Т., 1998). Літературне псевдо - Володимир Українець! Лауреат Всеукраїнської літературно-мистецької премії імені Братів Богдана та Левка Лепких (1992) та премії імені Івanni Блажкевич (1994).

УКРАЇНИ

Мені над оце більш нічого не треба -
Домівка матусі, волошки в житях.
Вишневий світанок, полив'яне небо
І сиза роса на траві при шляхах...

Таке все тут миле, доступне і гідне,
Високі тополі і тихе село...
Таке сокровенне, насущне і рідне,
Воно в мою думку навіки вросло...

Коралі калини, і мамині очі,
І доля — з лелечого наче крила...
Я більшого щастя на світі не хочу,
Щоб лиш Україна міцніла й жила!..

Обірве осінь
Листячко зелене,
Стежина мовчки
Поведе в обрив.
Я впевнений —
Ви прийдете до мене,
Я Вас і Україну
Так любив.
Міцні і волелюбні
наші гени,
Крислаті родоводи
Наших грон.
Я впевнений,
Прийдете ви до мене,
І квітами звеличите
Мій сон.

І зашумлять тополі
Й юні клени,
Бо молодий
Ввірветься буревій.
Я впевнений,
Ви прийдете до мене,
Я дам вам сили
Для нових надій.

СІК ЗЕМЛІ

П'є моє коріння сік землі,
День лежить
на білому крилі,
Подих вітру схилос жита,
Пролітають стомлені літа...

З роду в рід кладе життя мости,
Без коріння саду не цвісти,
Без стремління човен не пливе,
Без коріння сохне все живе.

З нами линуть у добрі і у журбі
Материнські очі голубі.
Чарівлива пісня живить нас
І сумління сповідає час.

Є в моїх садах мале село,
Є криниця, чисте джерело,
А коли вертаюсь я з доріг,
Я цілую батьківський поріг.

Лиш по учнях - з плином літ і днів - Світ визнає Правдивих Учителів!

85-річчя з дня народження тернопільського поета і науковця Володимира Вихруща в особливий спосіб відзначили у бібліотеці ім. Леоніда Канищенка Тернопільського національного економічного університету. «П'є моє коріння сік землі...» - крилатий рядок згаданого поета став темою четвертого проєкту «Філософія літературних читань з Марією Баліцькою «СловоСвіт».

За круглим столом зібралися студенти і викладачі факультету економіки та управління, бібліотекарі і працівники закладу вищої освіти, шанувальники творчості Володимира Вихруща. Присутні ділилися спогадами про відомого краянину. Зокрема декан факультету економіки та управління Віктор Михайлович Островерхов розповів про вагомий внесок Володимира Павловича Вихруща і як першого декана фінансово-економічного факультету, і як державного службовця, і як завідувача кафедри економіки підприємств і корпорацій, і як професора (цікаві лекції якого ще студентом слухав особисто). Доцент вже згаданої кафедри, к. е. н. Людмила Леонтівна Куц поділилася власними спогадами. Д. е. н., професор кафедри обліку і оподаткування підприємницької діяльності ФОА Василь Антонович Дерій присвятив вірш відомому поетові, де є ось ці вагомні слова: «Поети живуть у піснях.//Ім світиться аура слова,// Коли залишається мова// І совістю вибраний шлях».

На думку поетеси Марії Баліцької, Володимир Вихрущ жив з Україною в серці, за поглядом Тараса Шевченка вивіряв свою совість, до Бога возносився серцем, щедро оспівував рідну землю, шанував звичаї і традиції рідного народу, зумів відчутти як «П'є

коріння сік землі» та, через ніжні ліричні вірші, досі навчає молоде покоління шанувати батьків, любити життя, милуватися розквітом весняного розмаю і широко закохуватися...

Поетичні твори Вихруща читали студенти ФЕУ Олександр Мельничук, Василь Боднар, Назар Світюк, Катерина Гарасюк, Каріна Рудник, Дарина Кучер, Ліля Чайка. Авторську книгу Марії Баліцької «Ріка життя Володимира Вихруща» отримали уважні й кмітливі студенти, які найшвидше відповіли на запитання, що стосувалися творчості поета.

- Особисто для мене, - каже головний редактор газети *ТНЕУ «Університетська думка»*, член *НСЖУ* і *НСПУ* *Марія Баліцька*, - зустріч з Володимиром Вихрущем чверть століття тому саме у стінах цього вищого навчального закладу була знаковою і доленною - за що складаю щирю подяку Господу і своєму Учителеві, який переконав мене випускати у світ власні збірки. До однієї з них «Сонце над Серетом» (1989) написав вступне слово - назвавши мої вірші «Силою Живого Слова» і рекомендував вступати до Національної спілки письменників України. Відтоді на усіх своїх численних творчих зустрічах згадую свого наставника у галузі літератури і намагаюся бути його гідною ученицею, бо вважаю, що «Лиш по учнях - з плином літ і днів - Світ визнає Правдивих Учителів!» Радіємо, що коріння поета, напившись живильного соку землі, могутньо-мудрою кроною розкинулося над пошанувачами «СвітлоСлова», нагадуючи всім про те, що «З роду в рід кладе життя мости// Без коріння саду не цвісти,// Без стремління човен не пливе,// Без коріння сохне все живе».

Університетська
Думка

Засновник і видавець
Тернопільський Національний
економічний університет

Ресстраційне свідоцтво
ТР №424-24пр від 25.12.2006 р.

Адреса редакції:

46009 м. Тернопіль, вул. Львівська, 11
+38-067-26-76-493
gazeta_tneu@ukr.net, mariya173@ukr.net

Головний редактор Марія Баліцька

Відповідальний за випуск - Зеновій Кривий, директор
Центру працевлаштування та зв'язів з випускниками
Марія Баліцька - оригінал-макет, верстка, дизайн
Друк - Видавничо-поліграфічний центр

«Економічна думка ТНЕУ»
Тираж 1000 Зам. №6

За зміст і достовірність фактів відповідає автор публікації. Висловлені авторами думки можуть не збігатися з позицією редакції. Редакція залишає за собою право редагувати схвалені до друку тексти. При передруку посилання на «Університетську думку» — обов'язкове!

Газета виходить з благої метою для безплатного розповсюдження.